

Справи справи № 917/1632/20: Господарські справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із правових, зокрема, договорів; Невиконання або неналежне виконання зобов'язань; купівлі-продажу; поставок товарів, робіт, послуг; енергетиків.
Надіслано судом: 18.01.2021. Зареєстровано: 18.01.2021. Оприлюднено: 19.01.2021.
Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1, тел. (0532) 610-421, факс (05322) 2-18-60, E-mail inbox@pl.arbitr.gov.ua

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

18.01.2021 року **Справа № 917/1632/20**

Суддя господарського суду Полтавської області Білоусов С. М., розглянувши у порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення сторін справу

за позовною заявою Акціонерного товариства "Полтаваобленерго", вул. Старий Поділ, 5, м. Полтава, 36022, код ЄДРПОУ 00131819 в особі Кременчуцької філії Акціонерного товариства "Полтаваобленерго", 39601, Полтавська область, м. Кременчук, проспект Свободи, 8

до Комунального підприємства "Міськвітло" Кременчуцької міської ради, проспект Свободи, 150, м. Кременчук, Полтавська область, 39623код ЄДРПОУ 03338136

про стягнення грошових коштів

ВСТАНОВИВ:

12.10.2020 року до господарського суду Полтавської області надійшла позовна заява Акціонерного товариства "Полтаваобленерго" в особі Кременчуцької філії Акціонерного товариства "Полтаваобленерго" до Комунального підприємства "Міськвітло" Кременчуцької міської ради про стягнення пені за невиконання договірних зобов'язань в розмірі 2 044,79 грн., 3% річних - 190,59 грн. та інфляційна нарахування в розмірі 441,15 грн.

За протоколом автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 12.10.2020 року даний позов був переданий на розгляд судді Білоусову С.М.

Ухвалою господарського суду Полтавської області від 16.10.2020 року прийнято до розгляду та відкрито провадження у справі за позовом Акціонерного товариства "Полтаваобленерго" в особі Кременчуцької філії Акціонерного товариства "Полтаваобленерго" до Комунального підприємства "Міськвітло" Кременчуцької міської ради про стягнення пені за невиконання договірних зобов'язань в розмірі 2 044,79 грн., 3% річних - 190,59 грн. та інфляційна нарахування в розмірі 441,15 грн. Визначено здійснювати розгляд справи за правилами спрощеного позовного провадження без виклику сторін (без проведення судового засідання).

Від позивача № 16.11.2020 року надійшло клопотання від 10.11.2020 року за № 14-13-02/2844, у якому він просить суд слухати дану справу в порядку спрощеного позовного провадження з повідомленням (викликом) сторін.

Ухвалою господарського суду Полтавської області від 17.11.2020 року відомлено в задоволенні клопотання Акціонерного товариства "Полтаваобленерго" в особі Кременчуцької філії Акціонерного товариства "Полтаваобленерго" за № 14-13-02/2844 від 10.11.2020 року про розгляд справи в порядку спрощеного позовного провадження з повідомленням (викликом) сторін та прийнято здійснювати розгляд справи № 917/1632/20 за правилами спрощеного позовного провадження без виклику сторін (без проведення судового засідання).

16.11.2020 року позивач подав до суду заяву № 14-13-02/2842 від 10.11.2020 року (вх. № 12675) про виправлення описки.

Суд оглянув вищезазначену заяву та прийняв її до розгляду.

Також 16.11.2020 року від позивача через канцелярію суду надійшла заява № 14-13-02/2843 від 10.11.2020 року (вх. № 12676) про уточнення позовних вимог у якій він просить стягнути з відповідача 56 055,06 грн. заборгованості, 2 044,79 грн. пені, 3% річних в розмірі 190,59 грн. та інфляційні нарахування, 190,59 грн. в розмірі 441,15 грн.

Відповідно п. 2 ч. 2 ст. 46 ГПК України позивач вправі збільшити або зменшити розмір позовних вимог - до закінчення підготовчого засідання або до початку першого судового засідання, якщо справа розглядається в порядку спрощеного позовного провадження.

Суд розглядає позовну заяву в редакції заяви № 14-13-02/2843 від 10.11.2020 року (вх. № 12676 від 16.11.2020 року) про уточнення позовних вимог.

02.12.2020 р. від відповідача до суду надійшов відзив на позовну заяву № 01-05/597 від 01.12.2020 року (вх. № 13452), в якому він вказує на те, що було проведено оплату по погашенню заборгованості, а також просить суд відмовити позивачу в частині стягнення пені, 3% річних та інфляційних втрат зважаючи на те, що підприємство вжило всіх залежних від нього заходів щодо належного виконання зобов'язання.

10.12.2020 р. позивач подав до суду відповідь на відзив № 14-13-02/3153 від 07.12.2020 року (вх. № 13747), в якій зазначає про відсутність підстав для зменшення пені.

Від представника АТ "Полтаваобленерго" надійшла заява про уточнення позовних вимог, у якій заявник зменшує розмір позовних вимог в сумі 56 055,06 грн., у зв'язку з їх сплатою та прохає стягнути заборгованість за договором в розмірі 2 044,79 грн. - пені, 441,15 грн. - інфляційні нарахування, 190,59 грн. - 3% річних.

Відповідно п. 2 ч. 2 ст. 46 ГПК України позивач вправі збільшити або зменшити розмір позовних вимог - до закінчення підготовчого засідання або до початку першого судового засідання, якщо справа розглядається в порядку спрощеного позовного провадження.

Враховуючи вище викладене, суд приймає заяву позивача № 14-13-02/3154 від 07.12.2020 року про зменшення розміру позовних вимог до розгляду.

В зв'язку з тим, що строк спрощеного позовного провадження сплинув суд вважає, що необхідних для вирішення спору доказів, наявних у матеріалах справи, достатньо, та розглядає справу за наявними в ній матеріалами.

Згідно з ч. 4 ст. 240 ГПК України у разі розгляду справи без повідомлення (виклику) учасників справи суд підписує рішення без його проголошення.

Розглянувши матеріали справи, з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, всебічно та повно перевіривши матеріали справи та надані докази, суд встановив:

Відповідно до п. 2 Постанови Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг від 14.03.2018 року № 312 "Про затвердження Правил роздрібного ринку електричної енергії" (зі змінами) укладення договорів між споживачами та іншими учасниками роздрібного ринку електричної енергії відповідно до вимог Правил здійснюється шляхом приєднання до публічних договорів приєднання (договору споживачів про надання послуг з розподілу електричної енергії, відповідних договорів про постачання електричної енергії) на умовах чинних договорів про постачання електричної енергії та про користування електричною енергією, укладених з відповідними постачальниками електричної енергії за регульованим тарифом, шляхом подання заяви-приєднання.

Пунктом 4 зазначеної постанови вказано, що договір розробляється оператором системи розподілу (далі - ОСР) на основі істотних умов, визначених Кодексом систем розподілу, затвердженим постановою НКРЕКП від 14.03.2019 р. № 310. та типової форми, встановленої Правилами, і розміщується на сайті ОСР у засобах масової інформації і в пунктах обслуговування споживачів ОСР. ОСР шляхом безпосереднього вручення персоналом ОСР або з рахунком, або поштою відправленням надає споживачу заяву-приєднання до зазначеного договору, яка формується за базами даних вертикально інтегрованого суб'єкта господарювання та містить ЄІС-коди тощо комерційного обліку об'єкта споживача. Надання такої заяви-приєднання є пропозицією споживачу про приєднання до договору споживача про надання послуг з розподілу електричної енергії на умовах діючого договору про постачання електричної енергії (індивідуальні характеристики об'єкта, потужність, клас надійності, ідентифікаційні коди, особливості обліку тощо). Договір вважається укладеним з дати підписання споживачем заяви-приєднання до договору про надання послуг з розподілу електричної енергії, яка повертається споживачем на адресу ОСР та/або сплати за рахунком, який надсилається (надіється) одночасно з договором споживача про надання послуг з розподілу електричної енергії, та/або з дати, указаної у заяві-приєднання якщо споживач протягом указанного в заяві-приєднання терміну не звернувся до ОСР із запереченнями щодо укладення договору в цілому або щодо окремих умов договору та спожив будь-якої обсяг електричної енергії.

Абзацом 1 пункту 2.1.4. Правил роздрібного ринку електричної енергії затверджених Постановою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг від 14.03.2018 року № 312 (далі - Правила роздрібного ринку електричної енергії, Правила, ПРРЕЕ) вказано, що договір споживача про надання послуг з розподілу електричної енергії є публічним договором приєднання та укладається з урахуванням статей 633, 634, 641, 642 Цивільного кодексу України.

Абзацом 2 пункту 2.1.6. ПРРЕЕ визначено, що фактом приєднання споживача до умов договору споживача про надання послуг з розподілу електричної енергії (акцептування договору) є виникнення споживачем будь-яких дій, які свідчать про його бажання укласти договір споживача про надання послуг з розподілу електричної енергії, зокрема повернення (надання) підписаної заяви-приєднання, сплата рахунка оператора системи розподілу та/або документально підтверджене споживання електричної енергії.

Тобто, підписавши заяву-приєднання, споживши електроенергію та сплативши рахунок, споживач приєднався до публічного Договору споживача про надання послуг з розподілу електричної енергії, який розміщений на сайті Акціонерного товариства "Полтаваобленерго".

Комунальним підприємством "Міськвітло" Кременчуцької міської ради було підписано заяву-приєднання до умов договору споживача про надання послуг з розподілу електричної енергії з 01 січня 2019 року.

При поданні заяви-приєднання будь-яких заперечень щодо умов договору в цілому чи частково оператору системи розподілу з боку споживача не надходило. Споживачем тим самим визнано умови Договору споживача про надання послуг з розподілу електричної енергії. Відповідно до заяви-приєднання Споживачу присвоєно особовий рахунок № 21500199. На паперових носіях договорів споживача про надання послуг з розподілу електричної енергії не надавався.

Рішенням Загальних Зборів акціонерів Публічного акціонерного товариства "Полтаваобленерго" від 17 квітня 2019 року було змінено найменування Публічного акціонерного товариства "Полтаваобленерго" на Акціонерного товариства "Полтаваобленерго", а також змінено тип акціонерного товариства з публічного на приватне. Акціонерне товариство "Полтаваобленерго" по всьому майну, правам та обов'язкам є правонаступником Публічного акціонерного товариства "Полтаваобленерго", яке є правонаступником Відкритого акціонерного товариства "Полтаваобленерго".

За умовами додатку 10 до договору оператор системи надає послуги із забезпечення перетікань реактивної електричної енергії до електроустановок споживачів, що експлуатують електромагнітно незбалансовані установки з неефективним співвідношенням активної і реактивної потужності, а споживач вживає вищерішні технологічних заходів щодо компенсації перетікань реактивної електричної енергії у своїх електричних мережах та/або здійснює оплату Оператору системи за перетікання реактивної електричної енергії згідно з умовами цього Договору та додатками до нього, що є його невід'ємними частинами.

Відповідно до п. 3 додатку 10 до договору, споживач зобов'язується протягом розрахункового періоду здійснювати оплату за перетікання реактивної електричної енергії згідно з Порядком розрахунків за перетікання реактивної електричної енергії, який складено відповідно до Методики обчислення плати за перетікання реактивної електроенергії затвердженої наказом Міністерства енергетики та вугільної промисловості України від 06.02.2018 року № 87 зареєстрованої міністерством юстиції України 02.04.2018 за № 393/311844 (додаток 11 до цього Договору).

Розрахунки за перетікання реактивної електроенергії здійснюються за об'єктами споживача електроенергії.

Відповідно до п. 3.4 договору споживач зобов'язаний протягом трьох календарних днів після закінчення розрахункового місяця надати оператору системи звіт про показники засобів обліку за розрахунковий місяць.

Розрахунком вважається період з першого числа розрахункового місяця до такого ж числа наступного місяця.

Пунктом 16 додатку 11 до договору визначено, що оплата за звітний розрахунковий період здійснюється, якщо споживання або генерація реактивної електроенергії за об'єктом становить 1000 кВАр * год і більше (за відсутності відповідних засобів обліку реактивної електроенергії ці величини визначаються розрахунковим шляхом.

Плата за перетікання реактивної електроенергії перераховується споживачем на поточний рахунок оператора системи протягом 5-ти робочих днів з дня отримання рахунка споживачем (п. 17 додатку 11 до договору).

Датою здійснення оплати є дата, на яку оплачена сума коштів зараховується на поточний рахунок оператора системи.

За нечасне виконання грошових зобов'язань передбачених цим договором, а саме за порушення термінів, визначених п. 12 додатку 10, відповідно до Закону України № 543/96 від 22.11.1996 р. "Про відповідальність за несвочасне виконання грошових зобов'язань", п. 8.5. договору споживач сплачує оператору систем пеню у розмірі подвійної облікової ставки НБУ, що діяла в період, за який нараховується, за кожний день прострочення платежу, враховуючи день фактичної оплати та три проценти річних від простроченої суми.

На підтвердження обсягів спожитої відповідачем електричної енергії позивачем надано копії підписаних обома сторонами актів наданих послуг, копії рахунків, виписаних відповідачу, копії відомостей про фактичні покази розрахункових приладів обліку електричної енергії.

Вважаючи свої права порушеними, позивач звернувся до суду з позовом про стягнення з відповідача за прострочення виконання зобов'язань за Договором (редакції заяви про зменшення заявлених позовних вимог) з яких 2 044,79 грн. - пені, 441,15 грн. - інфляційні нарахування, 190,59 грн. - 3% річних.

Розрахунки заявлених до стягнення з відповідача нарахувань наявні в матеріалах справи - т. 1 а.с. 45-50).

При прийнятті рішення суд виходив з наступного.

Згідно із ст. 11 Цивільного кодексу України підставами виникнення прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правові чини. Положеннями статей 627, 628 Цивільного кодексу України визначено, що відповідно до ст. 6 цього Кодексу сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості. Зміст договору становлять умови (пункти), визначені на розсуд сторін і погоджені ними, та умови, які є обов'язковими відповідно до актів цивільного законодавства.

Статтею 629 Цивільного кодексу України, встановлено, що договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Наданими до справи доказами підтверджуються факт існування між сторонами заснованих на договорі постачання електричної енергії правовідносин з приводу постачання електричної енергії.

Статтею 275 ГК України визначено, що за договором енергопостачання енергопостачальне підприємство (енергопостачальник) відпускає електричну енергію, пару гарячу і перегріту воду (далі - енергію) споживачеві (абоненту), який зобов'язаний оплатити прийняту енергію та дотримуватися передбаченого договором режиму її використання, а також забезпечити безпеку експлуатацію енергетичного обладнання, що ним використовується.

Згідно статті 526 ЦК України зобов'язання повинно виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що значимо створюються.

Відповідно до ст. 530 ЦК України, якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно повинно бути виконане у встановлений строк (термін).

Як встановлено судом, виконання зобов'язання щодо постачання електричної енергії позивачем виконано у повному обсязі.

З огляду на визначений сторонами порядок розрахунків за спожиту електричну енергію, дати здійснених відповідачем проплат рахунків, матеріалами справи підтверджено, що порушення відповідачем договірних зобов'язань щодо здійснення розрахунків за спожиту теплову енергію мало місце.

У відповідності до ст. 610 Цивільного кодексу України, порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

Згідно з ч. 1 ст. 612 Цивільного кодексу України, боржник вважається таким, що прострочив, якщо він не приступив до виконання зобов'язання або не виконав його у строк, встановлений договором або законом.

У відповідності до ст. 547-548 Цивільного кодексу України правочини щодо забезпечення виконання зобов'язання вчинюються у письмовій формі. Виконання зобов'язання (основного зобов'язання) забезпечується, якщо це встановлено договором або законом.

Неустойкою (штрафом, пенєю) є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторіві у разі порушення боржником зобов'язання. Штрафом є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми невиконаного або неналежно виконаного зобов'язання.

Пенєю є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвочасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання (ст. 549 ЦК).

З матеріалів справи вбачається, що сторони, укладаючи договір, передбачили, що у випадку несвочасної сплати рахунків за спожиту енергію Споживач сплачує пеню у розмірі подвійної облікової ставки НБУ, що діяла у період, за який нараховується (п. 12 додатку № 10 до договору).

Згідно п. 12 додатку № 10 до договору у разі внесення, передбачених пунктом 3 цього додатку, з порушення термінів (строків) споживач сплачує оператору системи пеню в розмірі подвійної облікової ставки НБУ від суми заборгованості за кожний день прострочення платежу, враховуючи день фактичної оплати.

У відповідності до ст. 625 ЦК України боржник не звільняється від відповідальності за неможливість виконання ним грошового зобов'язання. Боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три відсотка річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Здійснивши перевірку розрахунку позовних вимог щодо стягнення з відповідача пені, інфляційних нарахувань та 3% річних, наданого позивачем (з урахуванням моменту виникнення зобов'язань щодо оплати за кожний окремий місяць), суд прийшов до висновку, що вимоги позивача підлягають задоволенню в повному обсязі.

Відповідач, у відзиві на позовну заяву, звертає увагу суду на зменшення розміру пені, оскільки підприємство вжило всіх залежних від нього заходів щодо належного виконання зобов'язання за договором.

Відповідно до ст. 551 Цивільного кодексу України розмір неустойки (до якої віднесено штраф і пеню) встановлюється договором або актом цивільного законодавства і може бути зменшений за рішенням суду, якщо він значно перевищує розмір збитків, та за наявності інших обставин, які мають істотне значення.

Стаття 233 Господарського кодексу України також встановлює, що у разі, якщо порушення зобов'язання не завдало збитків іншим учасникам господарських відносин, суд може з урахуванням інтересів боржника зменшити розмір належних до сплати штрафних санкцій.

При цьому, суд зауважує, що зменшення розміру заявленої до стягнення неустойки є правом суду, а за відсутності у законі переліку таких виняткових обставин, господарський суд, оцінивши надані сторонами докази та обставини справи у їх сукупності, на власний розсуд вирішує питання про наявність або відсутність у кожному конкретному випадку обставин, за яких можливе зменшення неустойки.

Верховний суд у Постанові від 16.05.2018 р. (справа № 917/1734/17) зазначив, наступне: "... судами попередніх інстанцій не враховано, що у разі якщо належні до сплати штрафні санкції надмірно великі порівняно із збитками кредитора, суд має право зменшити розмір стягуваних санкцій (частина 1 статті 233 ГК України). Схоже правило міститься в частині 3 статті 551 ЦК України, відповідно до якої розмір неустойки може бути зменшений за рішенням суду, якщо він значно перевищує розмір збитків та за наявності інших обставин, які мають істотне значення..."

Враховуючи вищевикладене, інтереси позивача, а також те, що відповідач не звільнений від відповідальності за неналежне виконання договірних зобов'язань, беручи до уваги те, що у відповідача відсутня заборгованість по сплаті основного боргу за Договором, а також те, що дії відповідача щодо несвочасного виконання взятих на себе зобов'язань за Договором не мали негативних наслідків для позивача у вигляді збитків, виходячи із загальних засад, встановлених у ст. 3 Цивільного кодексу України, а саме: справедливості, добросовісності та розумності, суд вважає за доцільне скоротитися наданим йому ч. 3 ст. 551 Цивільного кодексу України, ч. 1 ст. 233 Господарського кодексу України правом та зменшити розмір нарахованої позивачем пені на 50%, тобто до 1 022,40 грн., цим самим забезпечивши баланс інтересів сторін.

При цьому, при визначенні розміру (відсоткового співвідношення) зменшення пені суд керується своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів.

Враховуючи зазначене, позовні вимоги в частині стягнення пені судом задовольняються частково в сумі 1 022,40 грн. В іншій частині позовних вимог щодо стягнення пені суд у позові відмовляє.

Згідно із п. 1 ст. 2 Господарського процесуального кодексу України завданням господарського судочинства є справедливие, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності, та розгляд інших справ, віднесених до юрисдикції господарського суду, з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, держави.

Згідно ст. 13 ГПК України, судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності.

Згідно із ч. 2-3 ст. 13 Господарського процесуального кодексу України учасники справи мають рівні права щодо здійснення всіх процесуальних прав та обов'язків, передбачених цим Кодексом. Кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених законом.

Відповідно до ч. 1 ст. 73 Господарського процесуального кодексу України доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

За присягами ч. 1 ст. 74 Господарського процесуального кодексу України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Статтею 76 Господарського процесуального кодексу України визначено, що належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування. Предметом доказування є обставини, які підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення.

Відповідно до ч. 1 ст. 77 Господарського процесуального кодексу України обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

На підставі ст. 86 Господарського процесуального кодексу України суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду закладатись встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності.

Оцінюючи подані докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин в їх сукупності, та враховуючи, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається, як на підставу своїх вимог і заперечень, суд дійшов висновку про наявність підстав для стягнення заявленої суми з відповідача, а тому позовні вимоги підлягають задоволенню частково.

З приводу розподілу судових витрат суд зазначає наступне.

Враховуючи п. 2 ч. 1 ст. 129 ГПК України, у спорах, що виникають при виконанні договорів та з інших підстав, судовий збір покладається на сторони пропорційно розміру задовлених позовних вимог.

Судовий збір у разі зменшення судом розміру неустойки на підставі ст. 233 ГК України та ч. 3 ст. 551 ЦК України покладається на відповідача повністю без урахування зменшення неустойки, оскільки таке зменшення є наслідком не необґрунтованості позовних вимог в цій частині, а виключно застосування судом свого права на таке зменшення, передбаченого наведеними нормами.

Аналогічна правова позиція викладена в постанові Верховного Суду від 04.05.2018 року в справі № 917/1068/17.

Враховуючи наведене, витрати зі сплати судового збору в сумі 2 102,00 грн. покладаються на відповідача.

Суд роз'яснює, що в разі добровільного виконання рішення суду до відкриття виконавчого провадження відповідач не позбавлений права звернутися до суду з заявою про визнання наказу таким, що не підлягає виконанню повністю або частково. Сторони також мають право укласти мирову угоду у процесі виконання судового рішення.

Керуючись ст. ст. 129, 232-233, 237-238 ГПК України, суд, -

ВИРІШИВ:

1. Позовні вимоги задовольнити частково.

2. Стягнути з Комунального підприємства "Міськвітло" Кременчуцької міської ради (проспект Свободи, 150, м. Кременчук, Полтавська область, 39623код ЄДРПОУ 03338136) на користь Акціонерного товариства "Полтаваобленерго" (вул. Старий Поділ, 5, м. Полтава, 36022, код ЄДРПОУ 00131819) в особі Кременчуцької філії Акціонерного товариства "Полтаваобленерго" (39601, Полтавська область